

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت بهداشت حرفه ای دامداری های سنتی شهرستان ساری در سال 1397

محل انتشار:

یازدهمین همایش سراسری بهداشت و ایمنی کار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سیده مریم حمزه بریجانی - کارشناس

مرتضی کهن سال - کارشناس

قدیر نوریان - کارشناس

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: جامعه دامپروری ایران در قالب صدها هزار واحد دامداری در اقصی نقاط کشور پراکنده است و غالباً بصورت سنتی و در چارچوب اقتصاد معیشتی خانوارهای روستایی، فعالیت می کند. بر اساس آمارها، تعداد قابل ملاحظه ای از نیروهای کار نیز در این بخش اشتغال دارند. اما علیرغم چنین شرایطی، اطلاعات موجود در خصوص شرایط بهداشتی دامداریها و کارگران آن ها بسیار اندک است. این مطالعه به منظور بررسی وضعیت بهداشتی دامداری های سنتی در چند روستا از بخش چهاردانگه شهرستان ساری انجام شده است. مواد و روش ها: این مطالعه به صورت مقطعی و توصیفی در میان دامداری های سنتی مناطق روستایی بخش چهاردانگه شهرستان ساری (n=53) طی زمستان سال 1397 به اجرا در آمد. نمونه ها به شکل سرشماری و از کلیه واحدهای فعال جمع آوری گردید. از این تعداد، 12 واحد به دلیل عدم فعالیت از مطالعه حذف گردیدند. داده ها با استفاده از فرم جمع آوری اطلاعات متناسب با اهداف پژوهش (پرسشنامه استاندارد)، و از طریق مصاحبه و مشاهده مستقیم توسط بهورزان و تکنیسین بهداشت محیط جمع آوری گردید. جهت پردازش اطلاعات از شاخص های آمار توصیفی و همچنین آزمون آماری کای دواستفاده شد. سطح معنی داری نتایج $P < 0/05$ در نظر گرفته شد. یافته ها: پردازش داده های جمع آوری شده نشان داد که 78 درصد دامداری ها در خارج از منطقه مسکونی قرار دارند. جمعآوری فاضلاب تنها در 7/3 درصد موارد از طریق کانال سرپوشیده به چاه جاذب هدایت می شد. همچنین در دفع فضولات حیوانی فقط در 10 دامداری بصورت روزانه جمع آوری صورت می گرفت. در 85 درصد موارد سرویس بهداشتی در محل وجود نداشت. از لحاظ بهداشت فردی نیز تنها 17 نفر (29/3 درصد) دارای کارت بهداشتی بوده اند و معاینات دوره ای برای 15 نفر (26 درصد) شاغلین انجام شده است. همچنین در استفاده از وسایل حفاظت فردی 19/5 درصد شاغلین بطور مرتب استفاده می نمودند و 72% شاغلین نیز در هیچ دوره آموزشی مرتبط با مسایل ایمنی و بهداشتی شرکت ننموده بودند. انجام آزمون آماری کای دو گویای ارتباط معنی داری میان نتایج مربوط به سطح تحصیلات و سابقه کار دامداران با پیروی از تصمیمقرارات ایمنی و بهداشتی بوده است. نتیجه گیری: نتایج گویای ضرورت توجه هر چه بیشتر از سوی مسئولین ذیربط در خصوص نظارت بر حسن اجرای قوانین و همچنین اجرای برنامه های آموزشی و ارتقاء آگاهی های بهداشتی دامداران است. برقراری ارتباط و همکاری بین بخشی، واحدهای معاونت بهداشتی وزارت بهداشت، سازمان دامپزشکی و جهاد کشاورزی بسیار اثربخش خواهد بود.

کلمات کلیدی:

دامدار، بهداشت حرفه ای، دامداری سنتی، بیماری های مشترک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1014937>

